

„nire, si ita esse vestra Fraternitas agnoscit, hanc pri-
„mam oblationem omnipotenti Deo offerat, ut à subje-
„ctis sibi Ecclesis errorem Simoniaca hæreos com-
„pescat. Nam, ut alia taceam, quales esse in sacris Or-
„dinibus poterunt, qui ad hoc non merito, sed præ-
„miis eveniunt? Lib. xi. Epist. 46. ad Isacium Episco-
„pum Hierosolymitanum, iisdem recitatis verbis, qua-
„ex Epist. ad Anastasium Antiochenum retuli, subjungit
„S. Gregorius: Scimus autem, quanta animadversione
„hanc Apostolorum Princeps insequeutus est, qui primam
„damnationem sententiam contra Simonem protulit, di-
„cens: pecunia tua tecum sit in perditionem, quia do-
„num Dei existimasti pecunia possideri. „Denique Tri-
„dentina Synodus Sess. 21. cap. 1. de Reform. Quoniam
„ab Ecclesiastico Ordine omnis avaritia suspicio abesse
„debet; nihil pro collatione quorumcumque Ordinum,
„etiam Clericalis Tomuræ, nec pro literis dimissoriis,
„aut testimonialibus, nec pro sigillo, nec alia quacum-
„que causa, etiam sponte oblatum, Episcopi, & alii
„Ordinum Collatores, aut eorum ministri, quovis præ-
„textu accipient, .

Quia vero prædictum *munus*, *tributum*, *Pastellum*,
Intronisticum, olim in Ordinationibus dari solitum,
quandoque appellabatur etiam *Cathedricum*; inde fa-
ctum est, ut nonnulli, nominis æquivocatione decepti,
scribere non dubitaverint, *Cathedricum* generatim at-
que universim a sacris Canonibus improbari & prohiberi.
At [Verba Benedicti XIV. loc. supracit. recto] quan-
tum isti a veritate abeunt, ex sequentibus patebit.
Verum *Cathedricum*, de quo in præsens, est certa
penso, non occasione Ordinationis, sed singulis annis
Episcopo solvi consueta, in signum subjectionis, & ho-
norem *Cathedra Episcopalis*, ad ejusdem *Cathedræ*,
seu *Episcopalis officii*, onera sustentanda. Huic pen-
sioni solvendæ, pro locorum & temporum diversitate,
duplex erat præfixum tempus: alicubi præstabatur Epi-
scopo, quem Diocesum visitabat, quod ex mox refe-
rendis Conciliis Bracarensi & Toletano VII. colligi-
tur,